

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

'Αγάντα!!

Γειά σου μωρέ άμνιά Κόντε! Γειά σου πάτριά!

Είσαι ό μόνος πολιτικός τής Ελλάδος που έστάθηκες άληθινός και έχτέλεσες τό πρόγραμμά σου τό μεταρρυθμιστικό, τό ουράνιο!

Πραγματικώς κάθε μέρα και μεταρρύθμισες βλέπουμε. Και τί μεταρρύθμισες!

Η κολεάντσα σου με τό μπάρμπα Σιμόπουλο, πρώτη τ ρ α σ φ ο ρ μ α τ σ ι ό ν ε· ή ντεμπολέτσα σου στόν πατριώτη μας τόν έρωτόκριτο δεύτερη· ή έβδομη νταπέντε νομαρχίες τρίτη· ή εξάρτηση του στρατού από τό κεφάλι του διάδοχου τέταρτη και σπουδαιότερη.

Γειά σου άμνιά!

Άς αφήσουμε τίς άλλες στην άκρη και άς ξεχάσουμε άπάνου στά σωτήρια άποτελέσματα έτου-τινής τής τελευταίας.

Τρρρρρέμετε Τούρκοι!

Στό τ ρ ι σ έ τ ε που παίζουμε για τή Μακεδονία, έπιάσαμε με πρώτη χαρτωσιά μία άναπολιτάνα από στρατηγούς! Κι' αν έρχετ' έτσι ευνοϊκό τό χαρτί.... καληνύχτα!

Και τώρα όπου έγινε τό κέφι σου, κύριε κόντε και γύρευε και τί ν ο ς ά λ λ ο υ ν ο υ, νομίζουμε πως έχουμε τό δικαίωμα και έμεις οι όποιοι θα πλερώνουμε τά μηνιάτικα ευτηνώνε του γενεραλέωνε, να σ' έρωτήσουμε, ποία ή ανάγκη που σε υποχρέωσε νάν τους φτιάξης;

Καταλαβαίνουμε πως θά έσυμφωνηθήκανε σπουδαία και σοβαρά πράγματα στην Άμπατζία, γιατί ό βασιλέας ρας, καλή του ώρα, δέν χωρατεύει προκειμένου για μεγάλες δουλειές, αλλά όσο σοβαρά κι' αν θέλεις νάτανε, έπρεπε να γένουνε πρωτίτερα δύο χιλιάδες άλλα πράγματα και τελευταία οι στρατηγοί.

Αν τόκαμες για να σκιαΐξης τό Σουλτάνο, έπε-

σες πολύ όξου, σιόρ Κόντε, γιατί αυτός, όλους τους πολιτικούς τής Ελλάδος σ'α θεωρεί χαρτί άγραφο· εκείνονε που πραγματικώς φοβάται είναι ένας και μοναχός· ό Ντεληγιάννης!

Ήθέλησες να δώσης άνταμειβή και ικανοποίηση εις τους ανθρώπους αυτούς διά τας εκδοουλεύσεις των προς τήν πατρίδα;

Κά λ μ α τ ι Κ ό ν τ ε!

Δέν θέλουμε να κατηγορήσουμε τά άτομα, γιατί και ό κύριος Παπαδιαμαντόπουλος διακρίνεται ό άνθρωπος σαν ύπασπιστής του βασιλέα και ό κύριος Τσαμαδός αναγκάζεται να κάνη λουτρά για τους ρευματισμούς που έπήρε στο πόλεμο· θέλουμε μόνον να σου υπενθυμίσουμε όπως ό έλληνικός λαός ό όποιος έπολέμησε άπουκάτου από τους σημερινούς άνωτέρους αξιωματικούς, ν τ ι σ π ε ρ ά ρ ε ι κύριε Θεοτόκη, κάθε που άκούει στρατιωτικούς προβιβάσμούς. Και ντισπεράρει πολύ περισσότερο βλέπωντας να μη λαβένεται ύπ' όψι τό τ σ α κ ι σ μ έ ν ο χέρι το υ λ ο χ ί α, όσο τό σιδερωμένο κοπέλο του συνταγματάρχη.

Ίσως κανέναν από τους ύπότροφους του γκοβέρνου μου πή « τί μπαίνει ό Θεοτόκης με τή γενική διοίκηση του στρατού; » Μπαίνει να σέ χαρώ, και καλομπαίνει, γιατί κάθε πρόταση τής γενικής διοίκησης μένει χαρτί άγραφο όταν δέν τήν επικυρώσει τό ύπουργείον και ό πρωθυπουργός και ό βασιλέας· αλλά για τό βασιλέα δέν μας μέλλει γιατί τόν ξέρουμε τώρα τόσα χρόνια πως είναι άνθρωπος που δέν έννοεί να δυσανεστή κανέναν. Άνθρωπος του ευαγγελίου δηλαδή.

Άλλά και τί διάλογο τσου θέλουμε επί τέλους ευκειούς τσου στρατηγούς! Που είναι ό στρατός που θά διοικήσουνε! Ή τους έφκιάσετε πρωτίτερα για να μη βάλετε σε σκοτόρρα τό Ντεληγιάννη μεθαύριο; Άλλά ούτε και μ' ευτηνόν δέν δικαιολογίστες, γιατί καθώς φαίνεται από τούς λόγους σου, ό βασιλέας, ό κάθε έπαρχία που έπισκέφτηκε ό μπάρμπα Θόδωρος,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α15441Φ30051

κάθε άλλο παρά νὰ ἔχη στὸ νοῦ του ἐπιστρατείες· ἀπεναντίας θὰ ἐργαστῇ μόνον καὶ μόνον γιὰ τὴ βιομηχανία καὶ τὴ γεωργία. (Μπράβο διάολε!)

Μωρὲ χαρὰ στὸ κουράγιο σας Ῥωμηοὶ κυβερνήτες!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς τὰ τρία μερτικά τοῦ βασιλείου πεινᾶνε παρὰ νὰ ἀξένετε τσῆ πάγες τῆς ἀκαμασιᾶς!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς σὲ ἓνα σύνταγμα τοῦ μηχανικοῦ ἔχετε δεκατέσσαρους συνταγματάρχους!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς ὁ στρατός μας δὲ δικάει οὔτε γιὰ βάρδιες καὶ ἰμβέτσε νὰ χύνετε καθημερινῶς γενεραλέους ἀνεχρείαστους.

Μωροὶ καὶ ἄπονοι κυβερνήτες! Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς ἡ Εὐρώπη γελάει μὲ τὰ καμώματά σας ἰὰ γελοιωδέστατα τὰ ὁποῖα μόνον ἀποτέλεσμα ἔχουνε, νὰ ἐξασφαλοῦνε τὴ βασιλεία τοῦ ἐλέγχου, ἡγουν τὴ μακροβιότητα τῆς ἀλαλιᾶς μας καὶ τῆς δυστυχίας μας!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς μὲ τὴν ἀφορεσμένη καὶ συμφεροντολογικὴ σας διοίκηση, ἐπαρομοιάσετε τὴ μαύρη Ἑλλάδα μὲ μία βιτσιάδα ξεπεσωμένη ἀρχόντισσα, ποῦ πεινάει γιὰ ψωμί κι' ἂν τῆς τυχαίνει κανένα λεφτό, τὸ ξωδεύει σὲ κορδέλες γιὰ νὰ βγένῃ μὲ δαῦτες στῆ μουσικὴ!

Μωροὶ καὶ ἄπονοι κυβερνήτες!

Ὁ ἀγράμματος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

Ἡ γυναῖκα μου ἡ κοῦκλα μὲ τὸ νέο τὸ φουστάνι, στὸν περίπατο σὰ βγένῃ, εἶδες νά'ζι ποῦ τὸ κάνει;

“Προσκυνῶ,, τῆς λέγει ἓνας., Δούλος σας,, ἐκεῖ ὁ ἄλλος· καὶ ἐγὼ ὡς ἂν μεγάλος τῆς Εὐρώπης διπλωμάτης, ἀντιχαιρετῶ τοὺς φίλους συμπεριπατῶν σιμά της.

— Γυναικοῦλα μου ποῖος εἶναι ὁ ξανθὸς μὲ τὰ μουστάκια;

— Παιζάμε μαζὺ, μοῦ λέει, ὅταν ἦμαστε παιδάκια.

— Ἀμ' αὐτὸς ὁ μαυρογέννης;

— Αὐτὸς εἶναι ὁ κουμπάρος τῆς κουμπάρας τῆς Ἑλένης!

— Μὰ κι' αὐτὸς πῶ'χει βαμμένα τὰ μουστάκια καὶ τὰ γένεια;

— Οὐρ λογαριασμοὺς γυρεύεις; Ἡ λιγώτερή σου ἔγνοια!

Βγάνε σ' ὅλους τὸ καπέλο

καὶ πγοὶ εἶναι καὶ τί θέλουν νὰ μὲ ἐρωτᾷς δὲν θέλω!

Τί περήφανη γυναῖκα!

Δὲ, ἐμπόρησε νά'χω δέκα;

Διαβάτης.

— x x x x x —

ΣΤΑ ΣΥΚΑ

(PLAISANTERIE)

Βάρκα καὶ καίκι
πάνε φορτωμένα,
πήρανε καὶ μένα
γιὰ νὰ φάω σῦκα.

Μ' ὄλο θηλυκά
ταξειδεύ' ὠραῖα·
τί χρυσὴ παρέα!
ὦ ψυχὴ μου σῦκα!

Μὲ κομψὰ κορμάκια
μέσα ντριμωμένος,
εἶμαι λιγωμένος
πρὶν νὰ φάω σῦκα!

Τὸ φαί φαντάζομαι
κι' ὄλο ρέν' τὰ σάλια μου·
σοβαρὰ τὰ χάλια μου
ὥς νὰ ἰδῶ τὰ σῦκα.

Φθάσαμε στὴν ἄκρη
πέρα στὶς συκὲς·
ὦ στιγμὲς γλυκὲς!
Λησμονάω τὰ σῦκα!

Τρώγω γιατί τρῶνε
μὰ κακὰ εἶν' τὰ φέμματα·
τρώγω μὲ τὰ βλέμματα·
καὶ χορταίνω... σῦκα!

Καμαρόνω μία,
καμαρόνω ἄλλη...
φάτε μάτια κάλλη
καὶ κοιλιὰ... τὰ σῦκα!

Συκο-λόγος.

ΛΟΤΟ

Ἐνας παππᾶς ἔμεν' ἀργὸς κι' ἐγύρευ' ἐνορία·
δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς
ποῦ ὁ παππᾶς ὁ τυχερὸς,
εὔρηκε κι' ἐνορεύτηκε σὲ μιὰ θεο-κορία!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

‘Ο Μέτελλας φωνάζει,
στ’ άσκέρι ποῦ τυράζει.

Τίς σαρδέλες μου στο χέρι
υπερήφανος κρατῶ
καί τὸ νόμπιλε τ’ άσκέρι
σαν ίππότης χαιρετῶ.

Χαιρετῶ κάθε κυρία,
κάθε κόρη θελκτικῇ
καί τὴ λιμοκοντορία
τὴν άναπαραδισκῇ.

Με μεγάλη άγωνία ἡ προυτζίνη μου καρδίᾳ,
περιμένει πότε νάρθῃ πρώτη καφερὴ βραδίᾳ
γιὰ ναρθοῦν κορμιά καί πόδια κυριῶν ζωγραφιστά
ά γ κ α ζ ἔ νά βολτετζάρουν στίς σαρδέλες μου μπροστά.

Περιμένω μ’ άγωνίαν τὰς έσπέρας έποχῆς
π’ άναπνέω εύτυχῆς
τὴ μοσχοβολιά ποῦ φέρουν ἡ μοντέρνες ἡ κυρίες
ποῦ τὸ πλένουν τὸ κορμί τους μ’ έκατὸ παφουμαρίες.

Κι’ ὁ κακόμοιρος ξεχνῶ
τὴ λαχτάρα ποῦ περνῶ
καί τὴν άναγοῦλα πῶχῳ,
ὅταν μῶρεχέτ’ άφ’ τὸ λόχο,
αὔρα θεία μυρωμένη,
αὔρα θεία δροσερά,
ἀπὸ κάλτσα ιδρωμένη
δεκανέως φουκαρᾶ.

Πῶς με θέλγει, πῶς με τέρπει τὸ γλυκὸ ψιθυρισμά σας·
κι’ ὅταν βλέπω σηκωμένο πρὸ ψηλά τὸ φορεμά σας,
καταριῶμαι τὸν ἱ ν φ ά με ποῦ έστάθη άφορμὴ
νάχω προύτζινο κορμί!

Με τὰ μάτια τοῦ παγκάλου τῆς ευαισθησίας κόσμου,
προύτζινο εἶναι νά στέκω, ποῖος ὁ προορισμός σου;
‘Όσα χρόνια καί νά μείνω σὲ μιὰ τέτοια τιμωρία,
τί ὠφέλεια θὲ νάχη ἀπὸ μένα μιὰ κυρία;

Χρήσιμος στὰ παλληκάρια καί στίς έμορφες κοπέλες
ἴτως ἤθελε φανῶ,
ἀν’ άφ’ τὸνα μου τὸ χέρι μώπετούστε τίς σαρδέλες
καί μώδάνετε πι τ ό σ τ ο τὸν ἡλεκτρικὸ φανό!
Κι’ ἀν τὸ πρᾶγμα στοὺς Ἰγγλέζους θὰ έφαινετο βαρὺ,
έκρατούσα στὸ φινάλε κι’ ἓνα μοναχὸ κερί!

*Αν καί προύτζινη τὴν ἔχω, χρόνους, τὴ συνειδησί μου,
βρίσκω τὸν Παραδεισὸ μου, ἔχω καί τὴν Κόλασή μου.
Τὸ πρωτ νεροσυλλέκτων με κολάζουν δυμοιρίες,
μὰ τὸ βράδυ με γλυκαίνουν εὐωδιές ἀπὸ κυρίες·
πότε μοῦ τρυποῦν τὴ μύτη τοῦ στρατοῦ ἡ καρδιάνες,
πότε σπάργανα μοῦ δείχνουν βρωμερὰ ἡ παραμάνες!

Πότε βλέπω μιὰ κυρία με τὴ ρόδα καί γελάω
πότε τοῦ στρατοῦ τὸ κάρο φορτωμένο μπακαλᾶο!
Πότε στ’ άντικρυ τὸ σπῆτι βλέπω σύναξι με τσαῖ
καί σαρότζο καί καντρήλια,
πότε βλέπω τὸ λοχία τὸ φαντάρο νά κλωτσάη,
βλαστημῶντας τὰ καντύλια!

Τί παράδεισος γιὰ μένα τῶν λουτρῶν ἡ έποχῇ·
μὰ καί κόλασις ὅποια δι’ ἐμεῖς τὸν δυστυχῇ!
Νὰ με κρίζουνε κυράδες βουτηγμένες στὸ νερὸ,
κι’ ἐν τοσούτῳ νά σαλέψω ἀπὸ δῶ νά μὴ μπορῶ!
Τόσες ὠμορφες κοπέλες νά με κογιονάρουνε·
καί νά βλέπω τὰ νεφρά μου νά με ἱ γ κ α ν ά ρ ο υ ν ε !

Τίς σαρδέλες μου στο χέρι
υπερήφανος κρατῶ
καί τὸ νόμπιλε τ’ άσκέρι
σαν ίππότης χαιρετῶ.

‘Όμως ἔχω κι’ ἓναν πόνο μες τὴ μπρούτζινη καρδιά μου!
θὰ σὰς τόνε πῶ παιδιά μου·

ἔχασα τὸ χηλιδόνι ποῦ σ’ ἐμένα καθ’ αὔγισσα
ὅ,τι μυστικὸ κι’ ἀν εἶχε, ἔτρεχε νά μοῦ τὸ πῇ,
ἦταν ὁ γιατρὸς τοῦ λόγου ποῦ τὸν ἔλεγαν Λυρίτσα
καί μοῦ ἔλεγε, ποῦ λένε . . . ὁ βαριέστε . . . Σιωπῇ!

ΣΕ ΜΙΑ

Ἦσυχῃ κι' ἀναπαμένη
στο κελί σου τρυπομένη
σάν καλόγηρα ἐξοῦσες
καί τὰ πάντα τ' ἀψηφοῦσες.
Πλὴν μεταβολὴ μεγάλη,
ξάφνου μιὰν ἀγκοπανιά,
σῶφερε τὸ καρναβάλι
πῶγεινε στὴ γειτονιά.
Κι' ἐνῶ ἔλεγες, κοτσάφι,
« ἐκαλογηρεύτηκα »
εἶδα πῶγινες καὶ νύφη
μὲ στεφάνια ψεύτικα !

Ἔνας.

Ἀριθ. Πρωτ. 883.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡμεῖς Δῆμαρχος Παλέων ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ
Πετριτσείου κληροδοτήματος διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς,
Διακηρύττομεν ὅτι.

Ὑπ' ὅψει ἔχοντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 12 ε. ε. πράξεις τῆς
ὑπ' ἡμᾶς διαχειριστικῆς τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος Ἐπι-
τροπῆς, τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 καὶ ἀπὸ 9 Μαρτίου ε. ε. ψήφισμα
τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ συμβουλίου, προσκλόντως ἐγκριθέν
διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5,505 καὶ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου ε. ε. ἀποφά-
σεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαι-
δεύσεως Σ. Ὑπουργείου, ἐκτίθεμεν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρα-
σίαν τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ἀγίου Ἰωάν-
νου τοῦ Χρυσοστόμου Πλάκας κείμενον οἰκόπεδον τοῦ Πετρι-
τσείου κληροδοτήματος, ἀποτελούμενον ἐξ 628. 80 τετραγωνι-
κῶν μέτρων κατὰ τὸ ἐκπονηθὲν παρ' ἐμπείρου γεωμέτρου διά-
γραμμα, ἐκτεθημένον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κληροδοτήματος πρὸς
γνώσιν τῶν βουλομένων, ὑπὸ τοὺς ἐπομένους ὅρους.

1ον.) Ὁ ἀναδειχθεὶς πλειοδότης ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ
ἀμέσου ἀκυρώσεως τῆς προσφορᾶς του νὰ καταθέσῃ λόγῳ ἐγγυή-
σεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας παρ' ἡμῖν ἢ τῷ Ταμίᾳ
τοῦ κληροδοτήματος τὸ τεταρτημόριον τοῦ κατακυρωθέντος τι-
μήματος.

2ον.) Ὁ ἀναδειχθεὶς πλειοδότης οὐδεμίαν δύναται νὰ
διεκδικήσῃ ἀξίωσιν κατὰ τοῦ κληροδοτήματος, ἀναφορικῶς τῇ τε
ἐκτάσει τοῦ προκειμένου οἰκοπέδου καὶ πάτῃ τυχόν διακανο-
νίσαι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως
Ἀργοστολίου, περὶ ὧν πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς προκειμένης δη-
μοπρασίας, οἱ βουλούμενοι δύναται νὰ λάβωσιν γνώσιν.

3ον.) Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθησομένης δημοπρασίας ὑπο-
βλήθησονται ὑπὸ τὴν ἀρνητικαίαν τῆς ὑπ' ἡμᾶς Ἐπιτροπῆς,

τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Β. Νομαρχίας,
μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν ὁποίων ὀφείλει ὁ πλειοδότης νὰ προ-
σέλθῃ, ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
ἐπιδόσεως αὐτῷ τῆς ἡμετέρας προσκλήσεως, πρὸς σύνταξιν τοῦ
συμβολαίου τῆς ἀγοροπωλησίας καὶ καταβολὴν τοῦ υπολειπο-
μένου τιμήματος.

4ον.) Ἐὰν ὁ πλειοδότης, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου κατακυ-
ρώθῃ ἡ ἐκποίησις τοῦ οἰκοπέδου, δυστροπήσῃ μὴ συμμορφούμε-
νος ἐμπροσθέντος πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην διάταξιν τῆς
παρούσης, κηρυχθήσεται ἐκπτώτος, ὑποκείμενος εἰς πᾶσαν τῇ
κληροδοτήματι προκύψουσαν ζημίαν, προελευσομένην ἐκ τῆς ἐπὶ
ἐλαττον διαφορᾶς τοῦ τιμήματος τοῦ προκειμένου οἰκοπέδου,
ὅπερ ἤθελε προσενεχθῇ ἐν ἐπαναληπτικῇ δημοπρασίᾳ.

5ον.) Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἄρσις τοῦ κατατε-
θέντος ἐπ' ἐγγυήσεως τοῦ ὡς εἴρηται τεταρτημορίου τοῦ τιμήμα-
τος, μέχρις οὗ ἐξυπηρετηθῇ ἐκ τῆς ἀναπληστηριότητος τοῦ οἰ-
κοπέδου ἡ ὡς ἀνωτέρω εἴρηται ζημία, πρὸς ἔκτισιν τῆς ὁποίας
χρησιμοποιοιθήσεται ἡ εἰρημένη τοῦ πλειοδότου προκαταβολή.

6ον.) Τὰ κηρύκεια ἐξοδα καὶ ἐκεῖνα τῆς συντάξεως τοῦ
συμβολαίου ἐπιβαρύνουσιν τὸν τελευταῖον πλειοδότην καὶ

7ον.) Ἡ δημοπρασία, ἐνεργηθησομένη εἰς τὸν συνήθη κατῶθεν
τοῦ Δημοτικοῦ ἡμῶν Καταστήματος, τόπον ὑπὸ τὴν ἐπίδλε-
ψιν ἡμῶν τε καὶ δύο τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν, ἔρχεται τὴν 15
Ἰουνίου ε. ε. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ λήγει τὴν 17 ἰδίου ἡμέ-
ραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 μεσημερινὴν, ἀρχομένης πάντοτε
καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 9 πρωΐνης μέχρι τῆς 12 μεσημερινῆς,
ἥτις καὶ δύναται νὰ παραταθῇ ἐπιτάτῃς δεδικαιολογημένης
ἀνάγκης, τῆς κατακυρώσεως νομοτύπως γεννησομένης.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω προσκλόντως ἐνταῦθα καὶ ἐν
Ἀργοστολίῳ, καταχωρηθησομένη καὶ ἐν ταῖς ἐγγυήσεσι ἐφημε-
ρίσι Ζιζάνιον καὶ Ἀργοστόλιον πρὸς εὐρυτέραν δημοσίευσιν.

Ἐν Ληξουρίῳ τῇ 5 Ἰουνίου 1901.

Ὁ Δῆμαρχος
Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ.

Αὔριον ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος
ἐκφωνηθήσεται ἐπιτίμιον διὰ τὸ ἀπωλεσθὲν χρημα-
τοφυλάκιον τοῦ Γερασίου Τρωϊάνου

Ἐνοικιάζεται εἰς συνοικίαν ἀγ. Ἐλευθερίου οἰκία
ἀνώγειος εὐάερος καὶ εὐήλιος μὲ ὅλα τὰ χρειώδη
δι' οἰκογένειαν. Πληροφορεῖται εἰς τὸ καφε-
νεῖον « Ἡναυτίλια » παρὰ τῇ προκυμαίᾳ.

Εἰδοποιῶνται οἱ ποιοῦντες χρῆσιν τῶν ὑδάτων
τοῦ Λουτρακίου, ὅτι ἀναχωρεῖ κατ' ἐβδομάδα ἐντεῦ-
θεν, ἄνθρωπος ἐπὶ τούτου διὰ μεταφορὰν τοιούτων.
Διὰ μέλλουσας πληροφορίας ἀποσταθῆτε εἰς τὸ καφε-
νεῖον « Ἡναυτίλια » παρὰ τῇ προκυμαίᾳ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΑΧΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ